

LÁSKA je to, na čom SKUTOČNE záleží

Za viac ako 35 rokov svojho kresťanského života som prešiel rôznymi fázami a stretol som sa s rôznymi skupinami. Od ortodoxných po pentekostálov, môžem povedať, že som videl takmer všetko. Jednoznačne som pozoroval, že len veľmi zriedka niekto otvorene prizná, že má len časť pravdy a ostatní môžu mať inú časť. Vždy je to tak, že MY máme CELÚ pravdu a ostatní ju majú len čiastočne a len do tej miery, do akej sa zhoduje s nami! Videli sme tiež posadnutosť teologickými otázkami, až do tej miery, že mnohé skupiny sa v týchto otázkach stavajú nepriateľsky voči iným kresťanským skupinám. Ale naozaj, moji bratia a sestry, po všetkých tých rokoch vám môžem povedať, že tieto veci nemajú veľký význam a možno nemajú žiadny význam v porovnaní s tým, čo je naozaj dôležité. **A to, čo je naozaj dôležité, je milovať jeden druhého.** Aký má zmysel mať teologicky všetko správne, ale nemať lásku? Aký má zmysel „veriť“ v Boha, ale popierať lásku k svojim blíždym? Ako povedal Jakub:

Jakub 2:19

„Veríš, že je jeden Boh? Dobre robíš. Aj démoni veria a trasú sa.“

Veríš v Boha? Aj démoni veria v Boha! To nie je to, čo robí rozdiel! Zistil som, že to, čo robí rozdiel, je LÁSKA. Milovať sa navzájom je srdcom kresťanstva, jeho podstatou a identitou. Ak odstránime lásku, zostane len ďalšie náboženstvo. Áno, v tom náboženstve veríš v Boha a Ježiša, ale ak by to bolo všetko, nelíšili by sme sa od démonov. Aj oni veria!

Ako nám hovorí apoštol Ján:

1 Ján 3:14

„Vieme, že sme prešli zo smrti do života, lebo milujeme bratov. Ten, kto nemiluje brata, zostáva v smrti.“

Ako viem, že som prešiel zo smrti do života? Len preto, že som niekedy niekde vyznával Ježiša ako svojho Pána? Alebo preto, že každú nedeľu chodím do kostola? Alebo preto, že dodržiavam všetky pôsty, ktoré mi predpisuje moja denominácia? Alebo preto, že hovorím v jazykoch? Nie, nič z toho. „**Vieme, že sme prešli zo smrti do života, lebo milujeme bratov**“ hovorí nám apoštol Ján. Láska k bratom je skutočná skúška! Nič iné! A Ján pokračuje:

1 Ján 3:15-18

„Každý, kto nenávidí svojho brata, je vrahom, a viete, že niktorý vrah nemá večného života, zostávajúceho v sebe. Po tom sme poznali lásku Božiu, že on položil za nás svoju dušu. Aj my sme povinní klásť duše za bratov. A kto by mal majetok tohto sveta a videl by svojho brata, že má nedostatok, a zavrel by pred ním svoje srdce, ako potom zostáva v ňom láska Božia? **Moje dieťatká, nemilujme slovom ani jazykom, ale skutkom a pravdou.**“

Láska je to, na čom záleží! Preto by sme sa nemali snažiť vyhrať hádku o teologických alebo iných otázkach. Mali by sme sa snažiť milovať. Lebo aj keby som mal pravdu vo svojom teologickom pohľade, ale nemiloval by som, nebol by som ničím.

Pozrime sa, čo hovorí pasáž z 1. listu Korinťanom 13, pasáž, ktorú určite poznáte. Prejdime si ju verš po verši a nechajme na seba pôsobiť to, čo hovorí:

1 Korinťanom 13:1

„Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a keby som nemal lásky, bol by som cvendžiacim kovom alebo zvučiacim zvonom.“

Niektoré denominácie neveria v hovorenie inými jazykmi. Iné áno. Stretávajú sa v konflikte a ponúkajú nespočetné množstvo argumentov za a proti. Povedzme, že som

našiel pravdu a povedzme, že hovorím jazykmi ľudí a anjelov. Povedzme, aby to bolo jasnejšie, že hovorím po čínsky, hoci som sa nikdy neučil čínštinu. Ak nemám lásku, čo z toho? Som nič! Nula! Pre Boha som ako kus kovu, ktorý vydáva rušivé zvuky. Aj keď vykonám zázrak a hovorím iným jazykom, ktorý som sa nikdy neučil, som veľká nula! Teraz to vezmeme z opačnej strany: každý, kto má aspoň trochu lásky, je LEPŠÍ ako ja, ktorý som vykonal taký zázrak. Malé dieťa, ktoré sa podelilo o svoj obed s iným dieťaťom, ktoré nemalo obed, je lepšie ako ja!! Chápete teraz, čo mám na mysli, že dôležité je len milovať jeden druhého a že je to láska, v ktorej by sme sa mali snažiť vynikať akýmkoľvek možným spôsobom? Prejdime k veršu 2:

1 Korinťanom 13:2

„A keby som mal proroctvo a vedel všetky tajomstvá a mal každú vedomosť a keby som mal akúkoľvek vieru, takže by som vrchy prenášal a lásky keby som nemal, nič nie som.“

Pozrime sa na tento verš slovo za slovom, bratia a sestry. Povedzme, že konám zázraky. Mám takú vieru, že môžem hovoriť k vrchu a ten sa pohne! Navyše som prorok, poznám všetky tajomstvá a všetko vedomosti. Mohol by som vám povedať vašu minulosť a budúcnosť, všetko zjavené Bohom! No ak nemám lásku, som NIČ! Veľká nula! Som najmenší v Božom kráľovstve. Som z tých, ktorí prídu poslední a nie prví! Žena, ktorá mala súciti so svojím starým chorým susedom a uvarila mu jedlo, je nekonečne lepšia ako ja, prorok, zázračný činiteľ, hýbateľ hôr! Ona bude medzi prvými v Kráľovstve, do ktorého ja sa ani nedostanem! Ani sa nedostanem? Áno, lebo len prežitá láska zachraňuje, a nie len intelektuálna viera, ktorú majú aj démoni! Ale možno povie: „No tak, nepreháňajte. Každý, kto robí také zázraky, určite bude v Božom kráľovstve!“ Naozaj? Nechajme na to odpovedať Pána:

Matúš 7:21-23

„Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do nebeského kráľovstva, ale ten, kto činí vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach. **Mnohí mi povedia tamtoho dňa: Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene a v tvojom mene démonov vyhánali a v tvojom mene mnoho divov nečinili?** A vtedy im vyznám: Nikdy som vás neznal. Odídite odo mňa, páchatelia neprávosti!“

Zázraky, proroctvá, hovorenie jazykmi atď. nie sú znameniami toho, že sme prešli zo smrti do života. Znamením je plnenie Božej vôle a základom tejto vôle je milovať jeden druhého. Ako povedal Pán:

Matúš 22:35-40

„A jeden z nich, zákonník, sa ho opýtal, aby ho pokúšal, a povedal: Učiteľu, ktoré prikázanie je veľké v zákone? A Ježiš mu odpovedal: Milovať budeš JeHoVaH a (* Dt 6,5), svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je to veľké a prvé prikázanie. A druhé, tomu podobné je: Milovať budeš svojho blížneho jako samého seba! Na týchto dvoch prikázaniach visí celý zákon i proroci.“

Ako hovorí Pavol vo svojom liste Galaťanom:

Galaťanom 5:13-14

„Lebo vy ste nato povolaní, bratia, aby ste boli slobodní, len nedávať tej slobody za príčinu telu, ale skrze lásku slúžite navzájom jedni druhým. Lebo celý zákon je naplnený v jednom slove, v tom: Milovať budeš svojho blížneho jako samého seba!“

Láska k Bohu a k blížnym je to, na čom naozaj záleží. Ak to odstránime, nezostane nám NIČ! Ale poďme ďalej, v ďalšom verši 1 Korinťanom 13:

1 Korinťanom 13:3

„A keby som vynaložil na dobročinnosť všetko svoje imanie a keby som vydal svoje telo, aby som bol upálený, a lásky keby som nemal, nič mi to neprospieva.“

Je zrejmé, že tu sa myslí konanie bez lásky a milosrdenstva. Teraz si možno poviete: „Ako môžem rozdeliť všetko chudobným alebo dať svoje telo upáliť a nemať lásku?“ No, je to možné. Napríklad, čo keby som obetoval svoje telo na upálenie s vedomím, že ma vyhlásia za „svätého“ a budú ma ctiť budúce generácie? Čo keby som rozdal svoj majetok chudobným s vedomím, že budú šíriť dobrú zvesť o mojich skutkoch a všetci ma budú ctiť? Alebo s vedomím, že moje meno bude vyryté do kameňa, aby ho mohli vidieť budúce generácie a ctiť moju pamiatku a moje veľké dobré skutky? Alebo keby som to urobil len preto, aby som si to mohol odškrtnúť zo svojho zoznamu, alebo v domnení, že si tým kúpim Božiu priazeň? Pridajme sem všetky ostatné veci, ktoré považujeme za veľké: naše pôsty, naše desiatky, naše memorovanie Biblie alebo čokoľvek iné. Nič z toho mi nepomôže, ak motiváciou nie je láska! Jedinou motiváciou za všetkým, čo robím, musí byť láska. Ak nie som motivovaný láskou a len láskou, potom to, čo robím, nemá žiadnu hodnotu. Nezabúdajme, že aj farizeji platili desiatok a v skutočnosti dávali desiatok zo všetkého! Ale nemali lásku! Desiatok nemal pre nich žiadny účinok, pretože chýbala láska. A keď chýba láska, som bez ohľadu na svoje zázraky, vieru, dávanie a hrdinské činy ničím!

A toto je láska:

1 Korintánom 13:4-13

„Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá; láska nezávidí; láska sa nechváli, nenadúva sa, nespráva sa neslušne, nehľadá svoje vlastné, nerozhorčuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti, ale spolu sa teší z pravdy; všetko znáša, všetko verí, všetkého sa nadeje, všetko nesie trpezlivo. Láska nikdy neprestáva. Ale buď proroctvá, budú zmarené; buď jazyky, umlknú; buď veda, bude zmarená. Lebo z čiastky známe a z čiastky prorokujeme; ale keď príjde to, čo je dokonalé, vtedy to z čiastky bude zmarené. Keď som bol dieťa,

vravel som ako dieťa, myslel som ako dieťa, rozumoval som ako dieťa. Ale keď som sa stal mužom, zanechal som detské veci. Lebo teraz vidíme v zrkadle, v záhade, ale potom tvárou v tvár; teraz poznávam z čiastky, ale potom poznám dokonale tak, ako aj som poznaný. **A teraz zostáva viera, nádej a láska, to troje, ale najväčšia z nich je láska.**"

Mí drazí bratia a sestry, najväčšia zo všetkého je LÁSKA. Bez lásky nie je kresťanstvo. Prešli sme zo smrti do života, aby som použil výraz apoštola Jána, ak máme lásku, aj keď sa môžeme v mnohých veciach teologicky mýliť. Ale ak nemilujeme, stále zostávame v smrti, aj keď sme teologicky géniovia a máme všetko správne. Aj keby som mal doktrínálne všetko správne, aj keby som prorokoval a robil zázraky, aj keby som dal svoje telo upáliť, ak nemám lásku, som veľká nula. Nechajme túto pravdu preniknúť do nás, odložme teologické hádky a snažme sa vyniknúť v tom, na čom naozaj záleží: v LÁSKE.